

Život Cirkvi

Ročník 18

22/2011

**Spišský biskup Mons. František Tondra
oslávil 75. narodeniny**

Komentár Jozefa Kováčika: Mat' radosť zo života s vierou

Začiatkom tisícročia, vlastne aj pri tomto výroku si uvedomujem, ako čas veľmi letí, som bol kaplánom v Bratislave. Do nového kostola na Teplickej ulici chodila skupina chlapov. Mali zhruba od 18 do 60 rokov. Takmer denne som ich vídaval na chóre kostola, veľa krát pristupovali aj k sviatostiam. Zvláštne. Pre mnohých ešte zvláštnejším zistením bolo, že išlo o rómov z Východu. Vtedy som pracoval aj ako externý spolupracovník v Slovenskej televízii a tak som dal tip na reportáž dnes už tragicky zosnulej redaktorky Veronike Bednárovej. Chlapi pracovali v Slovnafte a bývali na ubytovni neďaleko nášho kostola. Keď som s nimi rozprával, hovorili mi o svojej farnosti. V Toporci mali kňaza, ktorý sa im venoval. A oni sa s vierou tak zžili, že bez svätej omše bol deň akýsi prázdnejší. Bola to krásna a ľudský silná skúsenosť.

Prebehlo desať rokov a ja som prestupoval na autobus pri Slovnafte. Keď som vystúpil, uvidel som partiu chlapov pri práci. Mali oblečené reflexné vesty s nápisom Pompa. A tak som spozornel. Po niekoľkých okamihoch sa na mňa jeden z chlapov usmial a vykročil ku mne. „Ako sa máte, pán farár?“ Podali sme si ruky, podelili sa o ubehnutých 10 rokov. Veľa času nebolo, lebo pracovali. Hoci sa presťahovali, pracujú aj naďalej v Bratislave. „Do kostola chodíme aj k sestre Zdenke“ - stihli mi ešte povedať. Napriek desiatim rokom a iste mnohým problémom, ktoré život prináša, som stretol mužov, ktorí akoby sa v tom podstatnom nezmenili. Nevyhýbajú sa žiadnej práci a život majú radi. A mne toto stretnutie padlo dobre. Je dobré vidieť chlapov, ktorí sa za vieru nehanbia.

Na druhú májovú nedeľu som sa vracal večer domov. Vo výťahu som stretol pani, s ktorou sa vždy zdravíme. Mala plnú náruč krásnych kvetov. „Oslavujete niečo?“ opýtal som sa nesmelo. „Viete, dnes je deň matiek a tieto kvety sú od mojich vnukov...“ - povedala s dojatím. A ja som vedel, že v živote sú chvíle, keď je človeku dobre. Keď zabudne na bolesti, či choroby, lebo na neho niekto pamätal.

Počas víkendu sa konal ďalší ročník Dňa rodiny na Slovensku. Neuveriteľné. Napriek tomu, že pred tromi rokmi pristupovali ľudia k jeho organizovaniu s veľkou skepsou, jeho opodstatnenosť sa ukázala ako veľmi potrebná. Po troch rokoch sa napriek mediálnej ignorácii stal plne akceptovaným podujatím v takmer všetkých veľkých mestách a regiónoch. Takmer všetci primátori a samosprávy túto udalosť nielen podporovali, ale prebrali nad ním i záštitu. Záštitu nad podujatím okrem Rady pre rodinu KBS prebralo aj Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny. Opakujem- i napriek takmer dokonalej mediálnej ignorácii. Rodinám, ktoré prišli nahlas povedať, že je potrebné, „aby deti otcov mali, aby mali

mamy...“ sa prihovorili aj viaceré významné osobnosti z verejného, spoločenského, kultúrneho, či športového sveta. Mladé hviezdičky Superstar, ktoré vyrasta-

li v milujúcej rodine, športový komentátor, básnik a spisovateľ, arcibiskup, občianske združenia, tanečníci... a desiatky iných. A k tomu tisíce rodín. Pápež Benedikt XVI. v knihe rozhovorov s novinárom Petrom Seewaldom odpovedá i na otázku, či spoločnosť nie je už za akýmsi pomyselným bodom, spoza ktorého už niet návratu. Či sa neblíži k akejsi samodeštrukcii. Svätý otec napriek vážnosti situácie vidí nádej hlavne v rodinách, ktoré prijali Boha a nevylúčili ho napriek ťažkostiam zo svojho života.

Žijeme v dobe, keď práve strata zmyslu pre Boha a jeho existenciu a schopnosť komunikovať s človekom, má za následok rôzne apokalyptické vízie a strach zo života. Pri verejnom vyznaní osobnej viery však spoločnosť často reaguje s panikou a nepriateľstvom. Potvrdil to pre taliansky denník Avvenire aj herec Jim Caviezel, ktorý stvárnil úlohu Ježiša Krista v známom filme Umučenie Krista.

„Gibson ma upozornil, že to bude tvrdé. Už počas natáčania filmu ma zasiahol blesk a vykĺbil som si jedno rameno pri scéne ukrižovania. Ale to najhoršie ma ešte len čakalo.“ Podľa Caviezela po vyjdení filmu Umučenie Krista a polemikách, ktoré film sprevádzali, „čoraz viac ľudí v Hollywoode zavieralo predo mnou dvere. A tak som sa postupne ocitol na okraji kinofilmov. Bol som si vedomý, že by sa to mohlo stať, ale neľutujem, že som sa takto rozhodol. Ako katolík a aj ako herec“.

Pekné a silné vyznanie viery. Bez strachu, že si ma niekto zapamätá pre taký alebo onaký čiarový kód. Lebo aj taká panika sa šíri našim Slovenskom pri sčítaní ľudu. Žiaľ. Poprajme si, drahí poslucháči, aby naša viera, hoci často poznačená osobným hriechom, či možným zlyhaním, bola pre nás silou a cestou nádeje.

RV, Jozef Kováčik

Benedikt XVI. pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

Vatikán (29. mája, RV) – I túto nedeľu sa na Námestí sv. Petra zišli tisíce veriacich, aby si vypočuli slová pápeža Benedikta XVI. a pomodlili sa s ním poľudňajúcu modlitbu Raduj sa, nebies Kráľovná. Svätý Otec vo svojom príhovore poukázal na evanjelizačné poslanie Cirkvi:

Drahí bratia a sestry!

V knihe Skutkov apoštolov sa podáva správa o tom, že po počiatocnom násilnom prenasledovaní kresťanská komunita v Jeruzaleme, s výnimkou apoštolov, sa rozptýlila v okolitých regiónoch a Filip, jeden z diaconov, prišiel do mesta Samária. Tam ohlasoval vzkrieseného

Krista a jeho ohlasovanie bolo sprevádzané početnými uzdraveniami, takže koniec tejto udalosti je veľmi príznačný: „A v meste nastala veľká radosť“ (Sk 8, 8). Zakaždým sa nás dotkne tento výraz, ktorý vo svojej podstate vyvoláva pocit nádeje, ako by chcel povedať: „Je to možné!“ Je možné, že ľudstvo spozná skutočnú radosť, pretože tam, kde prichádza evanjelium, rozkvitne život. Je to ako keď na neúrodnú pôdu padne dážď; okamžite ožije. Filip a ostatní učeníci s mocou Ducha Svätého konali v dedinách Palestíny to, čo Ježiš: hlásali radostnú zvesť a konali zázračné znamenia. Bol to Pán, ktorý konal skrze nich. Ako Ježiš ohlasoval príchod Božieho kráľovstva, tak učeníci ohlasovali vzkrieseného Ježiša, vyznávajúc, že on je Kristus, Syn Boží, krstiac v jeho mene a vyhánajúc každú chorobu tela i ducha.

„A v meste nastala veľká radosť.“ Čítajúc tento

úryvok nám spontánne zide na um myšlienka o liečivej sile evanjelia, ktoré v priebehu stáročí „zavlažovalo“ ako rieka dobrodení množstvo ľudí. Niektorí veľkí svätí priniesli nádej a pokoj do celých

miest – spomeňme sv. Karola Boromejského v Miláne v čase moru, blahoslavenú Matku Terezu v Kalkate a mnohých misionárov, ktorých mená pozná Boh, ale ktorí obetovali život ohlasovaniu posolstva o Kristovi a umožnili, aby medzi ľuďmi prevládala hlboká radosť. Kým mocní tohto sveta sa snažili získať nové územia pre politické a ekonomické záujmy, poslovia Krista išli všade s cieľom prinášať

Krista ľuďom a ľuď Kristovi, pretože vedeli, že len on môže darovať skutočnú slobodu a večný život. Aj dnes je poslaním Cirkvi evanjelizácia: jednak národov, ktoré doposiaľ neboli „zavlažené“ živou vodou evanjelia, ako aj tých, ktorí napriek svojim dávny kresťanským koreňom potrebujú novú miazgu, aby prinášali čerstvé ovocie a znovu objavili krásu a radosť z viery.

Drahí priatelia, blahoslavený Ján Pavol II. bol veľkým misionárom, ako to dosvedčuje aj výstava, inštalovaná v tomto čase v Ríme. On zaviedol misiu ad gentes a zároveň podporoval novú evanjelizáciu. Zverme jednu i druhú príhovoru najsvätejšej Márii. Matka Kristova, sprevádzaj stále a všade ohlasovanie evanjelia, aby sa na svete množili a zväčšovali priestory, kde ľudia nájdu radosť zo života Božích detí.

Peter Dufka / snímka Peter Zimen

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Mojžiš

Vatikán (1. júna, RV) - Pápež Benedikt XVI. počas generálnej audiencie na Námestí sv. Petra pokračoval vo svojom katechetickom cykle o modlitbe. Zameriaval sa na starozákonného Mojžiša.

Drahí bratia a sestry!

Pri čítaní Starého zákona jedna postava vyniká medzi ostatných: Mojžiš – práve ako muž modlitby. Mojžiš, veľký prorok a vodca z čias Exodu, plnil svoju úlohu prostredníka medzi Bohom a Izraelom tým, že priniesol svojmu ľudu Božie slová a jeho prikázania, a priviedol ho k slobode v zaslúbennej zemi, učiac Izraelitov žiť v poslušnosti a dôvere voči Bohu počas dlhého pobytu na púšti, ale aj – a povedal by som, že predovšetkým – tým, že sa modlil. Modlil sa za faraóna vtedy, keď sa Boh snažil ranami obrátiť srdce Egyptanov

(porov. Ex 8-10); prosí Pána o uzdravenie svojej sestry Márie postihnutej malomocenstvom (porov. Nm 12, 9-13); oroduje za ľud, ktorý sa vzbúril, pretože sa prestrašil výmyslami vyzvedačov (porov. Nm 14, 1-19); modlil sa vtedy, keď vyšľahol Pánov oheň a strávil okraj tábora (porov. Nm 11, 1-2) a keď ich napadli jedovaté hady (porov. Nm 21, 4-9); obracia sa k Pánovi a protestuje, keď sa ťarcha jeho posolania stala príliš veľkou (porov. Nm 11, 10-15); vidí Boha a rozpráva sa s ním „z tváre do tváre“, ako človek hovorí so svojím priateľom (porov. Ex 24,9-17; 33,7-23; 34,1-10.28-35).

Aj vtedy, keď ľud na Sinaji žiada Árona, aby im urobil zlaté teľa, Mojžiš sa modlí, akoby emblematickým spôsobom potvrdzoval svoju vlastnú úlohu orodovníka. Epizóda je opísaná v 32. kapitole Knihy Exodus a má

svoju paralelu v Knihe Deuteronomium, v 9. kapitole. Nad touto udalosťou by som sa chcel pozastaviť v dnešnej katechéze a obzvlášť pri Mojžišovej modlitbe, ktorú nachádzame v rozprávaní o Exode. Izraelský ľud sa nachádzal pri úpätí hory Sinaj, zatiaľ čo Mojžiš na jeho vrchole očakával dar tabúl Zákona, 40 dní a 40 nocí sa postiac (porov. Ex 24,18; Dt 9,9). Číslo 40 má symbolickú hodnotu a označuje plnosť niečoho, zatiaľ čo pôst ukazuje, že život pochádza od Boha, je to On, ktorý ho udržuje. Prijímanie potravy znamená prijatie obživy pre naše posilnenie; preto postiť sa, teda zrieknuť sa potravy, naberá v tomto prípade náboženský význam: je to spôsob k ukázaniu toho, že nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Pánových úst (porov. Dt 8,3). Pôstom Mojžiš ukazuje, že očakáva prijatie Božieho zákona ako zdroj života: on zjavuje Božiu vôľu a živí srdce človeka a tým mu umožňuje vstúpiť do zmluvy s Najvyšším.

Zatiaľ, čo Pán na vrchu dáva Mojžišovi zákon, na úpätí vrchu ho ľud zrádza. Neschopný vydržať očakávanie a absenciu prostredníka, Izraeliti žiadajú Árona: „Urob nám boha, ktorý pôjde pred nami. Veď nevieme, čo je s tým mužom, Mojžišom, čo nás vyviedol z egyptskej krajiny“ (Ex 32, 1). Ľud – unavený z cesty s neviditeľným Bohom a teraz, keď sa aj Mojžiš, prostredník, stratil – žiada nejakú fyzickú prítomnosť Pána. Prítomnosť, ktorej sa možno dotknúť a nachádza práve v teľati urobenom Áronom z roztaveného kovu, prístupného Boha, ovládateľného a dostupného človeku. Toto je neustále pokušenie na ceste viery: obísť Božie mystérium a vytvoriť si Boha, ktorý je pochopiteľný, korešpondujúci s našimi myšlienkami a plánmi. To, čo sa udialo na Sinaji, ukazuje celú hlúposť a iluzórnú márnosť takéhoto snaženia, pretože – ako ironicky tvrdí žalm 106: „i zamienili svoju slávu za podobu býka, ktorý trávu požiera“ (Ž 106,20). Preto Pán reaguje a káže Mojžišovi zostúpiť z vrchu, ukážuc mu to, čo ľud vykonal, zakončiac týmito slovami: „Teraz ma nechaj, nech zahorí môj hnev proti nim a vyhubím ich! Teba však urobím veľkým národom“ (Ex 32,10). Tak ako urobil Abrahámovi v prípade Sodomy a Gomory, aj teraz Boh zjavuje Mojžišovi, čo plánuje vykonať, ako keby nechcel konať bez jeho súhlasu (porov. Am 3,7). Vskutku slová „nech zahorí môj hnev“ sú vyslovené práve preto, aby Mojžiš zasiahol a prosil ho, aby to neurobil, zjaviac tak Božiu túžbu, ktorou je vždy spása. Tak ako pre tie dve mestá v časoch Abraháma, trest a zničenie, ktorými je vyjadrený Boží hnev ako odmietnutie zla a ukazujúcimi závažnosť spáchaného hriechu; zároveň žiadosť orodovníka akoby zjavovala Pánovu vôľu odpustiť ho. Taká je Božia spása, ktorá zahŕňa milosrdenstvo, ale tiež zavrhuje hriech, aby tak hriešnik – po uznaní a odmietnutí vlastného zla – mohol si nechať Bohom odpustiť. Modlitba teda istým spôsobom umožňuje – uprostred porušenej reality hriešneho človeka – Božiemu milosrdenstvu konať. Ona sa – skrze hlas modliaceho – stáva prítomnou tam, kde je potreba spásy.

Mojžišova modlitba je celá sústredená na Pánovu vernosť a jeho milosť. Odvoláva sa najskôr na dejiny spásy, ktoré Boh začal východom Izraelitov z Egypta, potom pripomína staré prisľúbenia dané praotcom. Pán vykonal spásu svojho ľudu tým, že ho vyslobodil z egyptského otroctva; prečo teda – pýta sa Mojžiš – „by mali Egypťania vraviť: „V zlovôli ich vyviedol, aby ich zmárnil na horách a vyničil ich zo zemskeho povrchu?!“ Odlož svoj prudký hnev a maj zľutovanie nad nešťastím svojho ľudu!“ (Ex 32, 12). Začaté dielo musí byť dokončené; ak Boh zničí svoj ľud, mohlo by to byť interpretované ako znak Božej neschopnosti priviesť k završeniu svoj plán spásy. Boh toto nesmie dovoliť. On je dobrý Pán, ktorý zachraňuje, On dáva život, je Bohom milosrdenstva a odpustenia, oslobodenia od hriechu, ktorý zabíja. Ak teda – argumentuje Mojžiš s Pánom – jeho vyvolení budú zničení – aj napriek tomu, že sú vinní – On by sa mohol javiť ako neschopný poraziť hriech a stať sa silnejším od zla. Toto nemožno pripustiť. Mojžiš zažil konkrétnu skúsenosť s Bohom spásy, bol poslaný ako prostredník Božieho oslobodenia, a teraz – svojou modlitbou – sa stáva interpretom dvojitej žiadosti: je znepokojený pre osud svojho ľudu, ale zároveň aj pre česť, ktorú je potrebné vzdávať Pánovi pre pravdu jeho mena. Mojžiš chce, aby izraelský národ bol zachránený, pretože mu bol zverený, ale aj preto že v takej záchrane by sa zjavila skutočná Božia podstata. Láska k bratom a láska k Bohu sa neoddeliteľne prepletajú v tejto prosbe. Orodovník Mojžiš je človekom týchto dvoch lások, ktoré sa v modlitbe stávajú jedinou spoločnou túžbou po dobre.

Mojžiš sa ďalej odvoláva na Božiu vernosť. Pripomenúc mu jeho prisľúbenia: „Spomeň si na svojich služobníkov Abraháma, Izáka a Izraela, ktorým si na seba samého prisahal a prisľúbil: „Rozmnožím vaše potomstvo ako hviezdy na nebi a celú túto zem, o ktorej som hovoril, dám vášmu potomstvu, aby ju vlastnilo na večné veky!“ (Ex 32,13). Mojžiš pripomína celé dejiny, počnúc praotcami ľudu, jeho vyvolením, ktoré bolo čisto Božou iniciatívou. Nebolo zásluhou Izraelitov, že prijali prisľúbenia, ale slobodným Božím rozhodnutím a jeho láskou (porov. Dt 10,15). Mojžiš teraz žiada Pána, aby verne pokračoval v dejinách vyvolenia a spásy a odpustil svojmu ľudu. Orodovník Mojžiš nehľadá výhovorky pre hriech svojho ľudu, nevypočítava zásluhy ani svojho ľudu, ani svoje, ale sa odvoláva na Božiu milosť: na Boha slobodného, plného lásky, ktorý neprestáva hľadať toho, kto sa od neho vzdialil, Boha, ktorý zostáva vždy verný sebe samému a ponúka hriešnikovi možnosť vrátiť sa ku nemu a vďaka jeho odpusteniu sa stať spravodlivým a schopným vernosti. Mojžiš žiada od Boha, aby sa ukázal silnejším od hriechu a smrti a svojou modlitbou podnikni Boha k tomuto Božiemu zjaveniu. Prostredník života je solidárny so svojím ľudom; túži iba po spásu, po ktorej túži aj samotný Boh, dokonca odmieta perspektívu stať sa novým ľudom, ktorý by sa Bohu páčil. Veta, ktorou sa Boh ku nemu obrátil „z teba urobím veľký národ“ nie je ani len vzatá do úvahy týmto Božím „priateľom“;

ktorý je naopak pripravený vziať na seba vinu svojho ľudu so všetkými jej dôsledkami. Keď sa po zničení zlatého teľaťa vráti na vrch, aby opäť prosil o spásu pre Izrael, povie Pánovi: „A teraz alebo im odpusť ich previnenie, alebo ak nie, vytri ma zo svojej knihy, ktorú si napísal!“ (Ex 32,32). Modlitbou, túžiac po tom, po čom túži Boh, modliaci vstupuje stále hlbšie do poznania Pána a jeho milosrdenstva a stáva sa schopným takej lásky, ktorá vrcholí až v úplnom darovaní samého seba.

V postave Mojžiša – ktorý stojí na vrchole hory tvárou v tvár Bohu, oroduje za svoj ľud a ponúka seba samého za obeť slovami „vymaž ma zo svojej knihy“ – cirkevní otcovia videli predobraz Krista, ktorí na vrchole kríža skutočne stojí pred Bohom, nielen ako priateľ ale ako Syn. A nielen sa ponúka za obeť, ale svojím prebodnutým srdcom túto obeť vykonal, necháva sa „vymazať“. Stáva sa – ako hovorí sv. Pavol – hriechom, berie na seba naše hriechy, aby nás zachránil; jeho orodovanie nebolo iba solidaritou, ale identifikovaním sa s nami: nesie nás všetkých vo svojom tele. Tak celá jeho existencia človeka a Boha – Syna je výkrikom k Božiemu srdcu. Je odpustením, ale odpustením, ktoré pretvára a obnovuje.

Myslím, že by sme sa mali zamyslieť nad touto skutočnosťou. Kristus stojí pred Božou tvárou a modlí sa za mňa. Jeho modlitba na kríži je pre všetkých ľudí, je pre mňa: modlí sa za mňa, trpel a trpí za mňa, identifikuje sa so mnou, berie si naše telo a ľudskú dušu. Pozýva nás, aby sme vstúpili do tejto jeho identity, stali sa jedným telom a jedným duchom s Ním, pretože z tej výšky kríža priniesol nie nové zákony napísané na kamenných tabuliach, ale seba samého, jeho telo a jeho krv ako novú zmluvu. Tak nás identifikuje s Ním, prijímame jeho krv a jeho telo. Pozýva nás vstúpiť do tejto identifikácie, zjednotiť sa s Ním v našej túžbe stať sa jedným telom a duchom s Ním. Modlime sa k Pánovi, aby nás táto identifikácia s Ním pretvorila, obnovila, pretože odpustenie je obnova, je premena.

Chcem teda zakončiť túto katechézu slovami apoštola Pavla kresťanom v Ríme: „Kto obžaluje Božích vyvolencov? Boh, ktorý ospravedľňuje? A kto ich odsúdi? Kristus Ježiš, ktorý zomrel, ba viac – ktorý bol vzkriesený, je po pravici Boha prihovára sa za nás? Kto nás odlúči od Kristovej lásky? ... ani smrť ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá ... ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“ (Rim 8,33-35.38.39).

V závere dnešnej generálnej audiencie pápež Benedikt XVI. pozdravil pútnikov aj po slovensky:

„Srdečne pozdravujem slovenských pútnikov, osobitne z Farnosti Breznička, z Kalinova, Veľkej Vsi a Krompách. Bratia a sestry, Cirkev na Slovensku zajtra slávi sviatok Nanebovstúpenia Pána. On má pripravené miesta pre každého a očakáva nás. Tam, na nebeskú vlasť, nech sú nasmerované naše myšlienky a skutky. S láskou žehnám vás i vaše rodiny. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Preložil: **Lubomír Rebek**

Benedikt XVI. účastníkom plenárneho zasadnutia Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie

Vatikán (30. mája, RV) - Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii účastníkov plenárneho zasadnutia Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie. Z jeho príhovoru vyberáme:

„Páni kardináli, ctihodní bratia v biskupskej a kňazskej službe, drahí bratia a sestry, keď som 28. júna minulého roku počas prvých vešpier zo slávnosti svätých apoštolov Petra a Pavla oznámil úmysel zriadiť dikastérium pre novú evanjelizáciu, dal som možnosť operatívnej realizácii úvah, ktorými som sa zaoberal už dlhší čas. Úvah o naliehavosti poskytnúť postačujúcu odpoveď na aktuálnu krízu kresťanského života, ktorá sa prejavuje v mnohých krajinách, najmä starej kresťanskej tradície. Dnes na tomto stretnutí môžem s uspokojením konštatovať, že nová pápežská rada sa stala skutočnosťou.“

Svätý Otec poďakoval predsedovi Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie, ktorým je Mons. Rino Fisichella, za uvedenie do prác prvého plenárneho zasadnutia nového dikastéria a srdečne pozdravil všetkých ktorí svojím podielom prispievajú k práci rady, a to najmä s ohľadom na 13. valné zhromaždenie biskupskej synody, plánovanej na október 2012, ktorá sa bude zaoberať práve témou „Nová evanjelizácia a šírenie kresťanskej viery“. Dalej pokračoval:

„Termín «nová evanjelizácia» poukazuje na potrebu nového spôsobu ohlasovania, a to najmä pre tých, ktorí žijú v kontexte ako je súčasný, kde postupujúca sekularizácia zanechala ťažké stopy aj v krajinách kresťanskej tradície. Evanjelium je stále novým ohlasovaním spásy skrze Krista, aby vrátil ľudstvu účasť na Božom tajomstve a jeho živote lásky a otvoril ho pre budúcnosť spoľahlivej a silnej nádeje. Zdôrazňovaním toho, že v týchto momentoch histórie je Cirkev volaná k uskutočňovaniu novej evanjelizácie, chce byť vyjadrená potreba zintenzívnenia misionárskeho pôsobenia, aby sme plne odpovedali na Pánovo poslanie.“

Pápež Benedikt XVI. v príhovore účastníkom plenárneho zasadnutia Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie ďalej poznamenal, že „ohlasovať Ježiša Krista jediného Spasiteľa sveta, sa zdá dnes zložitejšie ako v minulosti, ale naša úloha zostáva rovnaká ako na úsvite našich dejín. Poslanie sa nezmenilo, tak ako nemôžu byť zmenené nadšenie a odvaha, ktoré pohýnali apoštolov a prvých učeníkov. Duch Svätý, ktorý ich viedol k otvoreniu dverí večeradla, vďaka čomu sa stali ohlasovateľmi evanjelia (porov. Sk 2,1-4), je ten istý Duch, ktorý aj dnes pohýna Cirkev k novému ohlasovaniu posolstva nádeje pre ľudí našej doby.“

-jak-

Benedikt XVI. k 60. výročiu založenia Caritas Internationalis

Vatikán (27. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal v piatok na audiencii 400 delegátov Valného zhromaždenia Caritas Internationalis, ktoré sa v týchto dňoch konalo v Ríme pri príležitosti 60. výročia vzniku tejto svetovej charitatívnej organizácie Katolíckej cirkvi. Svätý Otec vo svojom príhovore poďakoval kardinálovi Oscarovi Rodriguezovi Maradiagovi, prezidentovi Caritas Internationalis, za láskavé slová v úvode stretnutia a pozdravil „celú rodinu Charity“. Prítomných uistil o svojej vďačnosti a modlitbe za diela kresťanskej milosrdnej lásky, vykonávané Charitou vo všetkých krajinách sveta. Ďalej povedal:

„Hlavným cieľom nášho dnešného stretnutia je poďakovať Bohu za mnohé milosti, ktoré daroval Cirkvi počas šesťdesiatich rokov od založenia Caritas Internationalis. Po hrôzach a pustošení druhej svetovej vojny ctihodný Pius XII. chcel prejavovať solidaritu a spolupatričnosť celej Cirkvi voči-voči toľkým núdzovým situáciám a konfliktom vo svete. On dal podnet k vytvoreniu organizácie, ktorá by na úrovni všeobecnej Cirkvi podporovala väčšiu komunikáciu, koordináciu a spoluprácu medzi mnohými charitatívnymi organizáciami rôznych kontinentov (porov. Chirografo Durante l'Ultima Cena 16. septembra 2004, 1). Blahoslavený Ján Pavol II. potom ďalej posilňoval väzby medzi jednotlivými národnými pobočkami Charity a medzi nimi a Svätou stolicou a udelil Caritas Internationalis verejnú právnu subjektivitu (tamže, 3). V dôsledku toho Caritas Internationalis získala osobitnú úlohu v srdci cirkevného spoločenstva a bola vyzvaná, aby sa podieľala v spolupráci s cirkevnou hierarchiou na poslaní Cirkvi preukazovať tú lásku, ktorá je Bohom vo svojej podstate. Tak v medziach svojich možností a svojho poslania Caritas Internationalis v mene Cirkvi uskutočňuje konkrétne úlohy pre všeobecné dobro“ (porov. CIC, kán. 116 § 1). Byť v srdci Cirkvi, môcť nejakým spôsobom hovoriť a konať v jej mene, v prospech všeobecného dobra, vyžaduje osobitnú zodpovednosť, pokiaľ ide o kresťanský život - ako osobný, tak i spoločenský. Iba na základe denného úsilia prijímať a žiť naplno Božiu lásku môžeme podporovať dôstojnosť každej ľudskej bytosti. Vo svojej prvej encyklike *Deus Caritas est*, som chcel znovu zdôrazniť, akým zásadným je svedectvo lásky pre Cirkev našej doby. Skrze toto svedectvo - viditeľné v každodennom živote - sa Cirkev dostáva k miliónom mužov a žien a umožňuje im poznať a začuť lásku Božiu, ktorá je vždy blízko ku každému, kto je v núdzi. Pre nás kresťanov je Boh zdrojom lásky a láska je chápaná nielen ako všeobecná filantropia, ale ako sebadarovanie, až po obetu vlastného života v prospech druhých, napodobňujúc príklad Ježiša Krista. Cirkev v čase a priestore pokračuje v spásnom poslaní Ježiša Krista: chce sa dostať ku každému človeku, vedená túžbou, aby každý spoznal,

že nás nič nemôže odlúčiť od lásky Kristovej (porov. Rim 8,35).“

Ďalej Svätý Otec poukázal na rozdiely medzi Caritas Internationalis a inými sociálnymi organizáciami, ktoré Valné zhromaždenie znovu výrazne potvrdilo, a ktoré určujú jej identitu a jej prácu robia mimoriadne účinnou. V závere príhovoru pápež Benedikt XVI. zdôraznil, že Caritas Internationalis sa môže spoľahnúť na podporu a pomoc Svätej stolice, a to najmä prostredníctvom príslušného úradu, Pápežskej rady *cor unum* a všetkým účastníkom valného zhromaždenia, ako aj spolupracovníkom Charity na všetkých kontinentoch sveta udelil svoje apoštolské požehnanie. **-jak-**

Pápež pri májovej pobožnosti: Bohu nič nie je nemožné

Vatikán (1. júna, RV) – Posledná májová pobožnosť vo Vatikáne sa konala včera v neskorých večerných hodinách za svetla fákier vo Vatikánskych záhradách. Procesiou od Kostola sv. Štefana k Lurdskej jaskyni, počas ktorej sa prítomní modlili posvätný ruženec, viedol kardinál Angelo Comastri, arcikňaz Baziliky sv. Petra a generálny vikár Svätého Otca pre Mestský štát Vatikán. Po liturgii slova sa zhromaždeným prihovoriť pápež Benedikt XVI.:

„Na konci mesiaca mája chceme spojiť naše hlasy s Máriiným hlasom. Jej vlastnou piesňou chvály zvelebujeme Pána za divy, ktoré aj naďalej koná v živote Cirkvi a každého z nás. Chváľme ho osobitne za to, čo bolo a zostáva pre všetkých nás veľkou radosťou a dôvodom vďačnosti - že sme tento mesiac Panny Márie začali nezabudnuteľnou slávnosťou blahorečenia Jána Pavla II. Život tohto veľkého pápeža bol veľkým darom milosti pre celú Cirkev! Jeho svedectvo nech naďalej osvecuje naše životy a pobáda nás byť pravdivými učeníkmi Pána, aby sme ho nasledovali s odvahou viery, aby sme ho milovali s rovnakým nadšením, s akým mu on daroval svoj život.“

V následnej exegéze evanjeliovkej udalosti návštevy Panny Márie u Alžbety Svätý Otec ponúkol zhromaždeným veriaciim upevnenie vo viere, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1, 37). Pokračoval:

„V tomto období Veľkej noci, keď vzkrieseného Pána prosíme o dar svojho Ducha, zverme materskému príhovoru Panny Márie Cirkev a svet: Mária, ktorá si vo večeradle spolu s apoštolmi očakávala príchod Tešiteľa, vypros pre všetkých pokrstených milosť života osvecovaného tajomstvom ukrižovaného a vzkrieseného Boha.“

Veriaciim, ktorí sa zúčastnili na poslednej májovej pobožnosti pri Lurdskej jaskyni vo Vatikánskych záhradách, ich blízkym, osobitne všetkým trpiaciim udelil pápež Benedikt XVI. svoje apoštolské požehnanie. **-jak-**

Pápež Mariánskej kongregácii z Regensburgu: Byť katolíkmí znamená byť mariánskymi ľuďmi

Vatikán (28. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal v sobotu na audiencii niekoľkých členov Mariánskej kongregácie mužov z Regensburgu v Bavorsku. Stretnutie - v znamení úcty k Matke Božej - bolo pre Svätého Otca aj príležitosťou na kontrastujúce spomienky na jeho mladosť. On sám ako 14-ročný vstúpil do Mariánskej kongregácie. „Bolo to v temných časoch“, ako povedal, „kedy Hitler ovládal veľkú časť Európy. Vyzeralo to, že kontinent bol v rukách tejto moci, ktorá dovedla budúcnosť kresťanstva do neistoty.“

V tejto súvislosti Svätý Otec ďalej poznamenal:

„Takže som vďačný, keď počujem, že v Bavorsku je aspoň 40 tisíc členov Mariánskych kongregácií, a že aj dnes sú muži, ktorí skrze Máriu milujú a poznávajú Pána a svedčia o Pánovi - v ťažkých i v dobrých chvíľach, stojac pri ňom pod krížom, prežívajúc s ním znova a znova radosť Veľkej noci.“ Ako dnes povedal pápež Benedikt XVI. členom Mariánskej kongregácie z Regensburgu, „byť katolíkmí znamená byť mariánskymi ľuďmi“.

Svätý Otec v historickom prehľade spomenul, že to bola inšpirácia jezuitov - na konci 16. storočia - založiť Mariánske kongregácie, ktoré dodnes dokazujú, že viera nepatrí k minulosti, ale je otvorená dnešku, a predovšetkým nás otvára pre zajtrajšok.

-jak-

100 rokov Pápežského inštitútu pre posvätnú hudbu

Vatikán (31. mája, RV) - V predošlých dňoch uplynulo 100 rokov od založenia Pápežského inštitútu pre posvätnú hudbu. Pri tejto príležitosti Benedikt XVI. napísal list kardinálovi Zenonovi Grocholewskemu, ktorý je veľkým kancelárom tohto inštitútu.

V úvode listu Benedikt XVI. naznačil, že povahu a poslanie tohto inštitútu možno správne pochopiť len vtedy, ak budeme mať na pamäti, že jeho vznik súvisel s veľkou reformou sakrálnnej hudby, ktorú Pius X. inicioval v Motu proprio *Tra le sollicitudinibus* 22. novembra 1903. Tento pápež, ktorý bol vyhlásený za svätého, sa v ňom oprel o veľkú tradíciu Cirkvi, osobitne gregoriánsky chorál a postavil sa proti vtedajším vplyvom svetskej hudby.

Benedikt XVI. v tomto ohľade zdôraznil hlbokú kontinuitu katolíckeho učenia o liturgii. Upozornil

pri tom, že niektoré časti koncilovej konštitúcie *O posvätnnej liturgii* (*Sacrosanctum Concilium*) – týkajúce sa práve sakrálnnej hudby - boli zanedbané, alebo označené za zastarané, pretože údajne obmedzovali slobodu a kreativnosť jednotlivcov alebo spoločenstiev. Ide napríklad o aktuálnosť veľkého dedičstva cirkevnej sakrálnnej hudby, alebo o požiadavku univerzálnosti, ktorá je charakteristickou pre gregoriánsky chorál.

Pápež pripomenul aj ďalšie kritéria sakrálnnej hudby, na ktoré poukázal Druhý vatikánsky koncil a ktoré sme dnes povinní starostlivo premyslieť. Ide o ich modlitbový charakter, dôstojnosť a krásu; plný súlad s liturgickými textami a gestami; zapojenie veriacich a s tým súvisiace adekvátne prispôsobenie miestnej kultúre pri zachovaní univerzálnosti jazyka a výrazových prostriedkov; primát gregoriánskeho chorálu ako dokonalého vzoru sakrálnnej hudby a múdre využívanie iných výrazových prostriedkov, ktoré patria do historicko-liturgického dedičstva Cirkvi, osobitne (i keď nie výhradne) polyfónia, a nakoniec význam katedrálnych zborov.

Svätý Otec ďalej zdôraznil, že v kontexte aktuálnych kontroverzií je potrebné pamätať na to, že subjektom liturgickej akcie nie je jednotlivec alebo skupina, ktorá slávi Eucharistiu, ale celá Cirkev. V liturgii, ďalej zdôraznil, pôsobí Boh prostredníctvom Cirkvi, ktorá má svoju históriu, bohatú tradíciu a vlastnú kreativitu. Tradícia a rozvoj sú tu nerozlučne spojené. Na toto veľmi výrazné spojenie kládli dôraz aj otcovia Druhého vatikánskeho koncilu, napísal Benedikt XVI. v závere listu pri príležitosti 100. výročia Pápežského inštitútu pre posvätnú hudbu.

-pd-

Pápež Benedikt XVI. prijal generálnu guvernérku Austrálie

Vatikán (1. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii Quentin Bryceovú, generálnu guvernérku Austrálie. Guvernérka sa následne stretla s kardinálom Tarcisiom Bertonom, vatikánskym štátnym sekretárom a Mons. Dominiquem Mambertim, sekretárom pre vzťahy so štátmi.

Ako uvádza komuniké Svätej stolice, počas srdečných rokovaní obe strany zdôraznili úlohu Katolíckej cirkvi pre austrálsku spoločnosť, ďalej sa venovali otázke prijímania utečencov a ďalším oblastiam spoločného záujmu. Rozhovor bol tiež zameraný na súčasnú medzinárodnú a regionálnu situáciu v Austrálii, so zreteľom predovšetkým na prírodné katastrofy a otázku medzináboženského dialógu.

-mk-

Noví členovia Najvyššieho tribunálu Apoštolskej signatúry

Vatikán (31. mája, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval za nových členov Najvyššieho tribunálu Apoštolskej signatúry kardinála Leonarda Sandriho, prefekta Kongregácie pre východné cirkvi, ďalej kardinála Paola Sardioho, patróna Zvrchovaného rádu maltézskeho rytierov a tretím nominovaným členom tribunálu Apoštolskej signatúry je Béchara Boutros Raï, maronitský patriarcha Antiochie. -jak-

Nový podsekretár Kongregácie pre klerikov

Vatikán (28. mája, RV) - Pápež Benedikt XVI. v sobotu vymenoval podsekretára Kongregácie pre klerikov. Stal sa ním Mons. Antonio Neri, ktorý doteraz vypomáhal v tomto vatikánskom dikastériu. Zároveň Svätý Otec vymenoval dvoch nových členov Kongregácie pre biskupov. Stali sa nimi: kardinál Mauro Piacenza, prefekt Kongregácie pre klerikov a Mons. Lorenzo Chiarinelli, emeritný biskup talianskej diecézy Viterbo. -Pr-

Vyšla publikácia z Konferencie o Darwinovi

Vatikán/Taliansko (30. mája, RV) – Dôležitý krok k vytvoreniu spoločného jazyka medzi vedou, filozofiou a teológiou, ktorý umožní nielen prekonať konflikty z minulosti, ale aj povzbudiť k budúcim výskumom v každom z týchto sektorov. Taký bol cieľ konferencie s názvom „Biologická evolúcia: fakty a teórie. Kritický pohľad na Pôvod druhov po 150 rokoch“. Konferencia sa uskutočnila na Pápežskej gregoriánskej univerzite v r.2009 pod patronátom Pápežskej rady pre kultúru. Záverečné akty tohto akademického stretnutia boli publikované práve v týchto dňoch.

„Cirkev nikdy neodsúdila ani Charlesa Darwina, ani jeho evolučnú teóriu. Akokoľvek, mnoho ľudí je dnes ešte stále presvedčených, že Cirkev sa stavia proti tejto vedeckej teórii“, povedal kardinál Gianfranco Ravasi, predseda Pápežskej rady pre kultúru počas predstavenia novej publikácie, ktorá na viac než 700 stranách zhrňuje jednotlivé príspevky, ktoré odzneli pred dvoma rokmi na interdisciplinárnom kongrese o biologickej evolúcii. Kardinál Ravasi ďalej zdôraz-

nil, že množstvo konfliktov medzi vedou a vierou je čisto iluzórnych a založených jedine na ideologických tvrdeniach a že tieto odbory – s pomocou filozofie – si neodporujú, ale naopak sa oba vzájomne môžu obohatiť a pritom si zachovať vlastnú autonómnosť.

Počas predstavenia novej knihy zaznel aj príspevok Gennara Auletta, profesora filozofie na Pápežskej gregoriánskej univerzite: „Vedecké poznanie nie je nejakým druhotriednym poznaním, ktoré sa týka len akýchsi empirických a bezvýznamných poznatkov. Ono je poznávaním samotnej pravdy – v plnom význame slova – a je teda hodné toho, aby bolo brané vážne. Filozofia a teológia, ktoré nie sú schopné toto pochopiť a prijať, sa a priori odsudzujú na rýchlu smrť, pretože filozofia bez vedy riskuje, že upadne do čistého estetického relativizmu. Podceňovať to, čo nám veda hovorí o našom vesmíre by bolo skutočne veľkou chybou.“

Hlavným bodom prezentácie bol príhovor Wenera Harbera, predsedu Pápežskej akadémie vied, genetického mikrobiológa oceneného Nobelovou cenou za medicínu, o molekulárnom darwinizme. Švajčiarsky vedec v ňom zdôraznil možnosť pozitívne ovplyvňovať evolučné procesy – skrze genetické inžinierstvo – umožniac ekologický, ekonomický a sociálny globálny rozvoj. „Bohužiaľ tieto techniky sú dnes používané iba pre ekonomický zisk, zatiaľ čo sa zabúda na rešpektovanie biodiverzity a najmä etickosti celého prístupu.“ -Pr-

Stretnutie delegátok medzinárodnej siete proti obchodovaniu s ľuďmi

Taliansko (30. mája RV) – V Ríme sa stretli delegátky národných a regionálnych pobočiek organizácie Talitha Kum, medzinárodnej siete zasväteného života proti obchodovaniu s ľuďmi. Cieľom stretnutia, ktoré potrvá do 1. júna, je koordinácia ich budúcich aktivít. Talitha Kum pracuje v rámci Medzinárodnej únie generálnych predstavených s cieľom zabráňovať, ochraňovať a pomáhať obetiam obchodovania s ľuďmi, javu, ktorý postihuje každý rok od 800 000 – 2 000 000 ľudí. Táto organizácia sa usiluje na rôznych úrovniach zvyšovať povedomie ľudskej dôstojnosti. Taktiež spolupracuje s biskupskými konferenciami, zväzmi ako aj náboženskými federáciami podobného zamerania. Odsudzovaním novodobých foriem otroctva Talitha Kum vyzýva vlády nielen k zákonom zameraným proti obchodovaniu s ľuďmi a na obranu obetí, ale aj k poskytovaniu dostatočných finančných prostriedkov na boj proti činnosti obchodníkov s ľuďmi a k vytváraniu efektívnych mechanizmov na prevenciu tohto javu. -pd-

Nová webová stránka o Svätej zemi pre lepšie spoznanie miest Ježiša Krista

Svätá zem (30. mája, RV) – Rozprávania o Svätej zemi prostredníctvom obrazov: to je cieľom novej „fotogalérie“, ktorú Asociácia Svätej zeme spustila na webovej stránke www.proterrasancta.org, v osobitnej časti vyhradenej pre „fotografie, videá a novinky“. Táto fotogaléria obsahuje obrázky zhotovené profesionálnymi fotografmi a mnohými dobrovoľníkmi vo Svätej zemi. Iniciatíva je zameraná predovšetkým na spoznávanie života, potrieb a nádejí krajiny, po ktorej kráčal Ježiš, ako aj unikátnosti svätých miest, ktoré sú ochraňované františkánskymi mníchmi už osem storočí. Autori webu chcú prostredníctvom tejto fotogalérie predstaviť kresťanskému i ostatnému svetu Svätú zem pre mnohých stále neznámu a prítomnosť kresťanov na Blízkom východe. Okrem mnohých obrázkov (ktoré je možné voľne sťahovať a reprodukovat' s uvedením zdroja ATS pro Terra Sancta alebo www.proterrasancta.org) sa na portáli nachádza aj množstvo videí s vysokým rozlíšením zachytávajújúcich sväté miesta a veľa projektov na podporu kresťanov vo Svätej zemi. **-mk-**

Modlitby za pokoj vo Svätej zemi

Kostol Latinského patriarchátu Jeruzalema sa 11. júna (o 18:00 miestneho času), v predvečer slávnosti Zoslania Ducha Svätého, stane miestom hlavného modlitbového zhromaždenia za zmierenie, jednotu a pokoj. Predsedať mu bude latinský patriarcha Jeruzalema Fouad Twal. Už po šiestykrát sa kresťania na celom svete duchovne spoja, aby sa modlili za mier vo Svätej zemi. Iniciatíva sa začala vďaka niekoľkým rehoľníkom a laikom v roku 2005 pri Svätom hrobe v Jeruzaleme. Modlitby zaznejú v jeruzalemských chrámoch v latinčine, arabčine a hebrejčine. Budú vysielané v priamom prenose mnohými kresťanskými televíziami na Blízkom východe, v Európe aj v Amerike. **SIR/-dj-**

Nádej na zmierenie národov bývalej Juhoslávie

Srbsko (30. mája, RV) – Zatknutie generála Ratka Mladiča snáď prispieje k procesu zmierenia národov bývalej Juhoslávie. Toto je želanie Mons. Lászlóa Németa, biskupa srbskej diecézy Zrenjanin: „Som spokojný a dúfam, že to umožní krok vpred na ceste k zmiereniu“

Opodstatnenosť biskupových obáv sa potvrdila už včera večer. Násilný konflikt vypukol v Belehrade ako protest proti Mladičovmu zatknutiu a jeho bezprostrednému vydaniu Medzinárodnému trestnému tribunálu v Haagu za zločiny spáchané v bývalej Juhoslávii. Výsledkom nepokojného stretu bolo 180 zatknutí a 43 zranených. Podľa informácií miestnych úradov sa počas noci situácia upokojila a život v hlavnom meste Srbska sa vrátil späť do normálu. **-mk-**

Protest vietnamského biskupa proti rozhodnutiu vlády

Vietnam (27. mája, RV) - Arcibiskup diecézy Hanoj, Mons. Peter Nguyen Van Nhon, zaslal protestný list vládnym autoritám, ktoré rozhodli o demolácii kláštora Hospitálskeho rádu sv. Pavla. Arcidiecézna kúria bola informovaná, že Ministerstvo zdravotníctva a Nemocnica sv. Pavla (riadená vládou) chcú zbúrať budovu, ktorá bola kedysi karmelitánskym kláštrom a dnes sa v nej nachádza komunita hospitálskych rehoľných sestier. Samotná Nemocnica sv. Pavla bola majetkom hospitálskych sestier, ale v r. 1954 bola „prepožičaná“ vláde, ktorá rehoľné sestry okamžite vystaňovala a tie sa museli utiahnuť do príľahlej budovy. Vláda chce teraz zdemolovať budovu, v ktorej žijú, a na jej mieste rozšíriť nemocnicu. Ministerstvo zdravotníctva naprojektovalo novú päťposchodovú budovu na tomto mieste a lokálne autority návrh projektu schválili.

Síce v r. 2004 bol schválený zákon, ktorý hovorí, že „legitímny majetok patriaci rôznym vierovyznaniam a náboženstvám je pod ochranou zákona“, no i napriek tomu, ako nedávno napísal kardinál Jean Baptiste Pham Minh Man vietnamskému ministrovi: „Nejestvuje žiaden právny dokument, ktorý by jasne hovoril akým spôsobom sú majetky patriace náboženským komunitám chránené zákonom“ a z toho dôvodu „množstvo budov a pozemkov Cirkvi bolo nespravodlivo skonfiškovaných“. **-fr-**

V Brazílii vznikla nová diecéza

Pápež Benedikt XVI. ustanovil novú diecézu Naviraí v Brazílii, ktorá vznikla odčlenením od diecézy Dourados a bude patriť pod správu metropolitnej arcidiecézy Campo Grande. V novej diecéze žije 267,356 obyvateľov, z toho 197,000 katolíkov. Svätý Otec na jej čelo vymenoval Ettoreho Dottiho, C.S.F., doterajšieho správcu farnosti Bom Pastor v diecéze Serrinha. Novovymenovaný biskup sa narodil v Taliansku v roku 1961 a kňazskú vysviacku prijal v roku 1994. **VIS/-dj-**

Predseda Pápežskej rady pre pastoráciu v zdravotníctve na návšteve Slovenska

Predseda Pápežskej rady pre pastoráciu v zdravotníctve, Mons. Zygmunt Zimowski, zavítal večer 2. júna na návštevu Slovenska. Svoj program začal 3. júna svätou omšou v súkromnej kaplnke na Arcibiskupskom úrade v Bratislave. Nasledovalo stretnutie so slovenskými biskupmi a o 11:00 sa na pôde Teologickej fakulty Trnavskej univerzity začala jeho prednáška na tému „Aktuálne trendy v pastorácii zdravotníkov a úlohy biskupských konferencií pri presadzovaní kultúry života“. Príhovor Mons. Zimowskeho si prišlo vypočuť množstvo osobností cirkevného, spoločenského i politického života. Nechýbal minister zdravotníctva SR Ivan Uhliarik, či europoslanci Anna Záborská a Miroslav Mikolášik. Stretnutie moderoval predseda Konferencie biskupov Slovenska, Mons. Stanislav Zvolenský, s podporou P. Jána Dačoka SJ, ktorý je členom Pápežskej akadémie pre život.

Po prednáške Mons. Zimowki predniesol Laudatio pri príležitosti jubilejných 75. narodenín spišského diecézneho biskupa a dlhoročného predsedu Komisie pre bioetiku KBS, Mons. Františka Tondru, v ktorom vyzdvihol jeho pôsobenie ako príkladného kňaza, biskupa, pedagóga, a ochrancu a šíriteľa kultúry života. Po prednáške a diskusii nasledoval brífing s novinármi, na ktorom predseda Pápežskej rady pre pastoráciu v zdravotníctve odpovedal na otázky, týkajúce sa aktuálnych výziev pre pôsobenie tohto vatikánskeho dikastéria, poslanca Katolíckej cirkvi pri pomoci chorým a núdznym vo svete, a poďakoval všetkým, ktorí sa angažujú v prospech ochrany života a zdravia. Popoludní sa Mons. Zimowski stretol

ministrom zdravotníctva Ivanom Uhliarikom, v sobotu 4. júna sa zúčastnil na medzinárodnej konferencii „Etika v zdravotníctve“, ktorá sa konala na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave.

TK KBS; dj
snímka Peter

Spišský biskup oslávil 75. narodeniny

Dňa 4. júna 2011 sa spišský diecézny biskup Mons. František Tondra dožil významného životného jubilea. Pri tejto príležitosti slávil v katedrále sv. Martina na Spišskej Kapitule slávnostnú svätú omšu, ktorou chcel poďakovať Bohu za dobrodenia udelené v doterajšom živote. Na slávnosti sa zúčastnili viacerí arcibiskupi, biskupi západného i východného obradu, predstavitelia štátnej správy i samosprávy, mnoho kňazov a veriacich. Homíliu predniesol košický arcibiskup - metropolita Mons. Bernard Bober, ktorý sa pozastavil pri viacerých významných udalostiach, ktoré sa odohrali počas pôsobenia Mons. Františka Tondru ako spišského biskupa. V závere svätej omše sa jubilantovi prihovorili aj apoštolský nuncius na Slovensku arcibiskup Mario Giordana, ktorý ocenil jeho dlhoročnú vernosť Svätému otcovi a bratislavský arcibiskup – metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský, ktorý poďakoval biskupovi Tondrovi za jeho plodnú činnosť v Konferenciách biskupov Slovenska, ktorú veľa rokov viedol aj ako predseda a odovzdal mu dar za všetkých biskupov – obraz s názvom Rosa mystica. Za gréckokatolícku cirkev na Slovensku oslávencovi zablahoželal prešovský arcibiskup metropolita Mons. Ján Babjak, ktorý vyzdvihol jeho prínos k vzdelávaniu veriacich cez pravidelné návštevy v rádiu Lumen. V mene všetkých kňazov spišskej diecézy svojmu biskupovi poprial mnoho síl do ďalších rokov keď-marský dekan Jakub Grich.

Po slávnostnom Te Deum sa pre Spišskú diecézu udiala ešte jedna významná udalosť. Bolo ňou prenesenie relikvie bl. Jána Pavla II., ktorú spišskej diecéze a biskupovi Františkovi Tondrovi daroval krakovský arcibiskup Stanislav kardinál Dziwisz, do kaplnky Zápoľských, na miesto kde sa pápež počas svojej návštevy v roku 1995 modlil. Túto relikviu si budú môcť odteraz uctiť všetci návštevníci Spišskej Kapituly. Zároveň bola v tento deň sprístupnená aj historická knižnica, ktorá sa nachádza vo veži katedrály sv. Martina. Je v nej možné vidieť aj niektoré vzácne exponáty liturgického charakteru, ktoré sa viažu k dejinám Spišskej Kapituly. **Lukáš Stolárik**

Deň rodiny v Prešove

Pri príležitosti celosvetového Dňa rodiny sa mesto Prešov rozhodlo na svojom území vyhlásiť Týždeň rodiny od 29. mája do 3. júna 2011. V nedeľu popoludní, 29. mája, ho štartovala už tradičná aktivita Family day, ktorej cieľom je upriamiť pozornosť spoločnosti na hodnotu zdravej rodiny. Celoslovenský Family day sa deje pod záštitou Konferencie biskupov Slovenska (KBS) a myšlienkovu ho pripravilo Fórum kresťanských inštitúcií (FKI). V Prešove zabezpečovalo organizáciu a program podujatia Centrum pre rodinu – Sigord. V spolupráci so skupinou dobrovoľníkov a ďalšími organizáciami aktívnymi v službe rodinám, pripravilo na prešovskom námestí bohatý program v dvoch hlavných blokoch.

Prvý bol zameraný na deti a odštartovalo ho krátke interaktívne divadielko Krtko a ruža, ktoré si hneď získalo pozornosť najmenších divákov, ako aj chytľavé detské piesne v podaní veselého klauna – maskota detského programu. Kultúrnou vložkou prispeli deti z Cirkevnej základnej školy s Materskou školou blahoslaveného Pavla Petra Gojdiča, ktoré oživilo podujatie scénkami a piesňami pre mamy. Ďalej zaujal rozprávkový príbeh v podaní Dobrovoľníckej skupiny larpového šermu, ktorí v dobových kostýmoch preniesli malých divákov do čias princezien, kráľov a rytierov. Detský blok uzatváralo predstavenie detského divadla Rybka, ktorého nosnou myšlienkou bolo ukázať deťom, aké dôležité je v živote rozhodovať sa pre dobro a strániť sa zla. Po skončení detského programu mali deti možnosť až do večera tráviť čas pri tvorivých a zábavných aktivitách.

Druhý blok bol orientovaný na dospelých a mal kultúrno-informačný charakter. Otvoril ho riaditeľ Centra pre rodinu – Sigord otec Peter Jakub so svojou rodinou, s ktorou spoločne predniesli hlavné tézy Family day. Nasledoval príhovor p. Mariana Baču, vedúceho odboru sociálnych služieb mesta Prešov, a po ňom povzbudivé slovo otca Michala Onderka, protosynkela Prešovského arcibiskupstva. Pozvanie prijal aj Martin Husovský, spevák skupiny Komajota so svojou manželkou Veronikou, ktorí sa ochotne podelili so svojím prežívaním rodinného života a spestrili ho piesňami zo svojej tvorby. V tejto časti programu odzneli prezentácie aktivít zameraných prevažne na prevenciu zdravého rodinného života. Hovorené slovo bolo prepletené piesňami gospelovej interpretky Ľudky Koščovej a skupiny Anastasis, ktoré dali stretnutiu jedinečný nádych oslavy Boha a jeho plánu pre rodinu. V tomto duchu sa tiež niesli slová otca Jozefa Marettu, člena Komisie pre rodinu pri Prešovskom arcibiskupstve, ktorý poukázal na hodnotu rodiny a ponúkol niekoľko praktických rád pre jej funkč-

nosť. Vyvrcholením programu bol koncert skupiny Anastasis, pri ktorom si prišli na svoje zvlášť mladí ľudia.

Ešte dlho po programe posedávali rodinky v toto nedeľné popoludnie na námestí, pred pódium, akoby sa nechceli nechať vytrhnúť z atmosféry, ktorú tam zanechal Deň rodiny.

František Sochovič

V Banskej Bystrici d'akovali za Deň rodiny 2011

Celodenný program Dňa rodiny 2011 v sobotu 28. mája v Banskej Bystrici organizátori a účastníci ukončili svätou omšou s banskobystrickým diecéznym biskupom Mons. Rudolfom Balážom. V Katedrále sv. Františka Xaverského pri úvodnom slove ThLic. Marek Iskra s vďakou pripomenul osemročné pôsobenie Diecézneho pastoračného centra pre rodinu Banskobystrickej diecézy. Ako jeho terajší riaditeľ vyslovil vďaku diecéznemu biskupovi Rudolfovi Balážovi za založenie Diecézneho pastoračného centra pre rodinu dňa 1. augusta 2003. Marek Iskra tiež pripomenul rok 1994, v ktorom sa začala písať história dňa rodín na medzinárodnej úrovni.

„Drahí bratia a sestry, sme Božie deti a narodili sme sa preto, aby sme svoj život dali Kristovi,“ povzbudil prítomných biskup Rudolf Baláž. V homílii sa zameril na príklad životného postoja apoštola Pavla a jeho ohlasovanie. „Keď Pavol povedal, ‚viem komu som uveril‘, tak sa celý odovzdal Kristovi,“ zdôraznil diecézny biskup. Ako pokračoval, „človek orientovaný na Božiu lásku, ktorú zo seba vydáva, urobí veľkú službu svetu.“ V závere sa Mons. Baláž obrátil na prítomné rodiny s priáním: „Želám vám, aby Kristus bol vašim najcennejším majetkom!“ Následne im poprial Božie požehnanie v ich rodinnom živote a prítomnosť Krista v jeho strede.

Deň rodiny 2011 v Banskej Bystrici ako občianske podujatie sa uskutočnil pod záštitou primátora mesta Petra Gogolu, ktorý sa do programu osobne zapojil. Jeho koordinátorom v celoslovenskom meradle bolo Fórum kresťanských inštitúcií, na regionálnej úrovni Diecézne pastoračné centrum pre rodinu Banskobystrickej diecézy v spolupráci s mestom Banská Bystrica, za aktívnej účasti stovky dobrovoľníkov zúčastnených občianskych združení a organizácií.

Na území Banskobystrickej diecézy sa celodenný športový, kultúrny a duchovný program Dňa rodiny 2011 uskutočnil 28. mája aj v Leviciach. Rada Konferencie biskupov Slovenska pre rodinu už teraz vyvíja prípravné podujatia na najbližšie svetové stretnutie rodín v dňoch 30. mája – 3. júna 2012 v Miláne. Témou VII. svetového stretnutia rodín bude Rodina: práca a sviatok.

Zuzana Juhaniaková

Druhá metropolitná púť Gréckokatolíckej cirkvi do Krakova

Gréckokatolícki veriaci zo Slovenska v sobotu 28. mája putovali do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove, kde sa konala ich 2. metropolitná púť, ktorá sa niesla v duchu poďakovania za dar blahorečenia Jána Pavla II. Po privítaní sa približne 7000 pútnikov modlilo rozjímavý slávnostný svätý ruženec a potom prešovský arcibiskup metropolita Ján Babjak SJ predsedal sláveniu archijerejskej svätej liturgie, ktorú s ním koncelebroval aj emeritný biskup Ján Eugen Kočiš a 110 kňazov, medzi nimi aj rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku prof. Tadeusz Zasepa. Spevom ju sprevádzali Bohoslovci z prešovského gréckokatolíckeho kňazského seminára.

V homílii vladyka Ján povedal: „Akí sme šťastní, že sme veriaci ľudia! Vieme odkiaľ sme a kam smerujeme. Novozákonná Pascha – smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista zachraňuje všetkých ľudí! V prebodnutom srdci, rukách a nohách Ježiša je prameň Božieho milosrdenstva.“ Vyzval pútnikov modliť sa Korunku Božieho milosrdenstva. „Aký je jej teologický význam? Odvolávame sa v nej predsa na Božie milosrdenstvo, ktoré všetci potrebujeme, lebo ono je našou záchranou.“ O bl. Jánovi Pavlovi II., apoštolovi Božieho milosrdenstva, sa vyjadril ako o veľkom a svätom pápežovi, ktorý hlásal, ba priam kričal na všetkých námestiach sveta, že Krista nemožno vylúčiť z dejín človeka. „Preto treba veľmi vážne uvažovať o veľkom riziku, keď si človek povie, že nepotrebuje Boha. Nie je nič nebezpečnejšie, ako keď sa človek a svet zriekne Boha. Cirkev nás ako dobrá matka robí neustále citlivými na toto nebezpečenstvo spoločnosti bez Boha“, povedal arcibiskup.

Popoludní bola beseda s kardinálom Stanisławom Dziwiszom, krakovským arcibiskupom a metropolitom, ktorého meno sa nám všetkým spája s bl. Jánom Pavlom II. Ako jeho dlhoročný najbližší spolupracovník o ňom povedal, že všetko spájal s modlitbou. Bola to predovšetkým „geografická“ modlitba, keď sa modlil za jednotlivé krajiny a národy. Často tvrdil, že najdôležitejšou úlohou pápeža je prihovárať sa za všetkých. O Gréckokatolíckej cirkvi svojim spolupracovníkom hovoril: „Ja musím byť aspoň tak verný, ako boli a sú gréckokatolícki verní Cirkvi a pápežovi.“ Otec kardinál ochotne odpovedal na mnohé zaujímavé otázky pútnikov.

Vladyka Ján Babjak v mene Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku odovzdal kardinálovi Dziwiszovi ikonu Krásnobrodskjej Bohorodičky. Jej miesto bude v slovenskej Kaplnke Sedembolestnej Panny Márie v suteréne Sanktuária.

Potom si pútnici vypočuli katechézu o bl. Jánovi Pavlovi II. vo vzťahu k Božiemu milosrdenstvu v podaní rehoľnej sestry a púť zakončili modlitbou Korunky Božieho milosrdenstva. Na konci sa im prihovril pomocný krakovský biskup – rektor Sanktuária Ján Zajac, ktorý im spolu s arcibiskupom Jánom Babja-

kom udelil požehnanie s relikviou krvi bl. Jána Pavla II. a s relikviou sv. sestry Faustíny, ktoré boli počas celého dňa vystavené k verejnej úcte pútnikov.

Eubomír Petřík

Mons. Dominik Hrušovský sa dožíva 85 rokov života

Slovensko (1. júna, RV) – Mons. Dominik Hrušovský, emeritný arcibiskup a apoštolský nunciatus, sa 1. júna dožíva významného životného jubilea 85 rokov.

Dominik Hrušovský sa narodil 1. júna 1926 vo Veľkej Mani, dnes Maňa, v okrese Nové Zámky. Po maturite v roku 1945 sa prihlásil do trnavského seminára. Najprv začal študovať na bohosloveckej fakulte v Bratislave, v roku 1946 ho ako nadaného študenta poslal biskup P. Jantusch na bohoslovecké štúdiá do Ríma, kde navštevoval Lateránsku univerzitu. Po prevzatí moci komunistami v republike sa už na Slovensko nevrátil. Kňazskú vysviacku prijal 23. decembra 1950. Pastoračnú službu vykonával v severnom Taliansku, potom pôsobil ako profesor dogmatickej teológie, v rokoch 1955-1959 prednášal filozofiu a potom dogmatiku. V rokoch 1962-1966 pôsobil ako člen slovenskej katolíckej misie v Paríži. Od roku 1966 pôsobil v Slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda v Ríme, 1. marca 1973 sa stal jeho rektorom. V tejto funkcii zostal až do 31. decembra 1992. Súčasne s vykonávaním funkcie rektora pracoval ako redaktor časopisu Slovenské hlasy z Ríma. Vzhľadom na bohaté skúsenosti so Slovákami mimo vlasti ho Svätá stolica 17. júna 1975 vymenovala za vedúceho duchovnej služby pre Slovákov v zahraničí. K jeho 50-ročnému jubileu ho pápež Pavol VI. povýšil na pápežského preláta. Dňa 18. decembra 1982 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za titulárneho biskupa tubijského; biskupskú vysviacku prijal v Ríme z jeho rúk 6. januára 1983. Pád komunistického režimu v roku 1989 priniesol obrat v jeho živote. Dňa 24. septembra 1992 ho vymenovali za pomocného biskupa Trnavskej arcidiecézy s osobitným pastoračným povolením pre hlavné mesto Slovenska – Bratislavu, 17. decembra 1992 bol slávnostne ustanovený za pomocného biskupa a vikára Trnavskej arcidiecézy pre Bratislavu. Na prvom zasadaní samostatnej Konferencie biskupov Slovenska bol 4. apríla 1993 zvolený za generálneho tajomníka KBS a predsedu Komisie pre Slovákov v zahraničí. Dňa 15. apríla 1996 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za apoštolského nuncia v Bielorusku a súčasne ho povýšil na arcibiskupa. Od júla 2007 žije v rodisku, v Mani, v okrese Nové Zámky.

TK KBS

Úmrtie: Kňaz Jaroslav Naščák

Dňa 25. mája 2011 v Kamenici nad Cirochou náhle zomrel katolícky kňaz Jaroslav Naščák. Narodil sa 14. septembra 1950 v Zemplínskych Hámroch.

Kňazskú vysviacku prijal 8. júna 1974 v Bratislave. Pôsobil vo farnostiach Jankovce, Sabinov, Prešov – sv. Mikuláša, Zborov, Sedlice, Pušovce, Sabinov, Kamenica nad Cirochou.

Rozlúčka so zosnulým bude pri svätej omši v sobotu, 28. mája 2011 o 16.00 hod., v Kamenici nad Cirochou a v nedeľu o 16.00 hod. v Zemplínskych Hámroch, kde bude aj pochovaný. Requiescat in pace!

-jkr-

Tradícia z Betlehema pokračovala aj počas Noci kostolov

V Katedrále sv. Jána Krstiteľa v piatok, 27. mája večer o 18:00 hod., spoločnou ekumenickou modlitbou otvorili Noc kostolov. Zúčastnili sa jej členovia Ekumenickej rady cirkví pôsobiaci v Trnave – Juraj Kohút, kazateľ Cirkvi bratskej, Rastislav Hargaš, evanjelický farár a.v., trnavský arcibiskup Róbert Bezák a generálny vikár Trnavskej arcidiecézy Ladislav Kuna.

Vo svojom príhovore trnavský arcibiskup priravnal Noc kostolov k vstupu pastierov do príbytku narodeného Ježiša: „Vieme, že už v Betleheme zaznelo radostné „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle“. Prví návštevníci, ktorí vstúpili do príbytku Márie a Ježiša boli pastieri – možno aj trochu zvedaví, možno aj trochu túžiaci i šťastní. To je tá tradícia, ktorá pokračuje v dnešnej Noci kostolov. Sme pozvaní – všetci ľudia dobrej vôle do božích príbytkov – to sú katedrály, naše chrámy, kaplnky, pastoračné centrá, modlitebne. Aby sme zakúsili, čo oni z božej vôle vyžarujú do nášho života. Pozvanie k blízkosti, k priateľstvu, ku kráse, k umeniu, pozvanie k pokoju, k harmónii a k Božiemu požehnaniu. Cez tieto miesta nášho života stvorené ľudskými rukami sa Ježiš Kristus prihovára a pozýva nás všetkých na cestu smerujúcu k nekonečnu.“ Svoj príhovor ukončil trnavský arcibiskup poetickým priáním: „Buďte vítaní a Boží čas kairos nech vás dnes sprevádza, naozaj ho využime ako priestor nášho života, ktorý nás v tme noci cez rozžiarené brány privádza do neba.“

Noc kostolov priťahuje. Chrámy boli plné ľudí. Najväčší záujem bol o návštevu veží a krýpt, napríklad do krypty Baziliky sv. Mikuláša sa podľa odhadov čakalo priemerne asi 20 minút. Na výstup do

veží to bolo ešte dlhšie. Veľký záujem návštevníkov bol aj o Kaplnku sv. Kríža nachádzajúcu sa na Arcibiskupskom úrade. Organizátori pripravili 3 vstupy, počas prvého sa na kaplnku prišlo pozrieť 198 záujemcov, počas druhého už ich bolo 268. Počas tretieho vstupu vošlo do budovy 268 návštevníkov, rad sa tiahol až po Ulicu M. Sch. Trnavského.

Takisto aj Galéria Trnavskej arcidiecézy prilákala množstvo návštevníkov. Boli medzi nimi aj zahraniční turisti z Nemecka, Rakúska, Holandska, ale aj návštevníci napr. z Lučenca, Pezinku, Jaslovských Bohuníc, Bratislavy a iných bližších či vzdialenejších miest a obcí.

Lucia Drábiková

KU podpísala zmluvu so staviteľom knižnice

Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) v zastúpení jej rektora prof. Tadeusza Zasepu podpísala zmluvu s víťazom verejného obstarávania na výber staviteľa novej Univerzitnej knižnice KU spoločnosťou Swietelsky-Slovakia spol. s r.o. z Bratislavy. Stavebné práce sa podľa harmonogramu začínajú 1. júna 2011 a potrvajú do konca septembra 2012. Vyžadujú si približne 8, 4 mil. EUR, čo je suma z víťaznej ponuky z verejného obstarávania. Podpis zmluvy odsúhlasovala aj Agentúra Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy (ASFEU), keďže časť prác bude financovaná aj zo štrukturálnych fondov EÚ.

Predbežné oznámenie o výstavbe Univerzitnej knižnice KU bolo zverejnené v Úradnom vestníku EÚ a vo Vestníku Úradu verejného obstarávania už v decembri 2010, oznámenie bolo zverejnené vo vestníkoch 25. januára 2011. Vo verejnej súťaži na zhotoviteľa mohli záujemcovia doručiť svoje ponuky do 9. marca 2011. Podklady pre vypracovanie cenovej ponuky si vybralo 29 stavebných firiem alebo konzorcií, cenovú ponuku predložilo 16 z nich. Otváranie cenových ponúk sa v prítomnosti účastníkov verejnej súťaže uskutočnilo na rektoráte KU dňa 10. marca 2011. Stavba knižnice bude financovaná z viacerých zdrojov, napr. z vlastných prostriedkov univerzity, ale aj z nenávratného finančného príspevku EÚ v operačnom programe EÚ Výskum a Vývoj prostredníctvom projektu s názvom Rozvoj informatizácie vzdelávania a vzdelávacej infraštruktúry KU. Už 4. mája 2010 bola podpísaná zmluva s ASFEU na podporu realizácie tohto projektu vo výške 5, 6 mil. EUR.

Vladimír Buzna

Púť radosti vo Vysokej nad Uhom

V dňoch 27. až 29. mája 2011 sa uskutočnila v poradí už 49. púť radosti vo Vysokej nad Uhom. Niesla sa v duchu myšlienky „Láska všetko znáša“. Túto tému priblížili viac ako 500 mladým duchovní otcovia Martin Duračka z Univerzitného pastoračného centra v Banskej Bystrici a Andrej Darvo z Diecézneho centra pre mládež na Španej Doline. Vzácnym hosťom z biskupstva Mukačevo – Užhorod bol Vladyka Milan Šášik, ktorý odkázal mladým, aby podľa Ježišovho príkladu prinášali svetlo do tohto sveta. **Mária Aľušiková**

III. ročník ŽIVČÁKFESTU

28. mája 2011 sa v rámci Jarnej púte na hore Živčák konal už III. ročník Živčákfestu, ktorého organizátorom boli Valašská nadácia, Cirkevné centrum voľného času v Bytči, v spolupráci s farskými úradmi v Korní a Bytči. Účinkujúcimi boli detské a mládežnícke spevácke zbory zo Slovenska a Moravy. Hovoreným slovom sa počas celého dňa prihovárал Karol Petrus, ktorý motivoval malých spevákov k veľkým výkonom. Ako vo svojom príhovore vyjadrila jedna z účastníčok z Kysuckého Lieskovca: „Nejde tu len o spev, ide tu o vzdávanie chvály prostredníctvom spevu. Boh vie čo robí. Dnes z neba prší na nás dážď, no my môžeme nechať, nech na nás prší Duch Svätý.“

Hlavnou myšlienkou Živčákfestu, ako vyjadruje i jeho symbol, je „spojenie srdca do jedného srdca“. A skutočne to tak bolo. Živčákovou sa niesla yšlienka spojenia skrze duchovné piesne v podaní detských hlások. Táto sila sa zintenzívnila počas slávenia svätej omše. Nebolo to spojenie len dvoch národov – slovenského a českého, ale bolo to i spojenie srdca. V nedeľu bolo na programe Jarnej púte na Hore Živčák je posvätenie zvona do nového chrámu a slávnostná svätá omša o 12:00 celebrovaná Mons. Tomášom Galisom, žilinským biskupom. **Martina Blažeková**

Jarná púť na horu Živčák

V nedeľu 29. mája v rámci Jarnej púte na horu Živčák celebroval slávnostnú svätú omšu Mons. Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup. V homílii pútnikom pripomenul, že viera nie je povinnosť, ale láska. Láska, ktorá spája ľudí do rodín a vytvára zdravú spoločnosť.

Po svätej omši biskup požehnal kríž, korunu a zvon, ktoré budú umiestnené na veži nového pútnického chrámu na Živčákovej. Do nového kríža bolo umiestnené púzdro, v ktorom sú uložené české a slovenské mince, slovenské eurá, dekréty o vyhlásení za pútnické miesto, dekrét o povolení stavby chrámu a iné pamätné predmety zo súčasnosti. **Martina Blažeková**

V Nitre na Zobore oslávili sv. Urbana, patróna vinohradníkov

Najmladšia farnosť mesta Nitry na Zobore oslávila 29. mája 2011 svoj titulárny sviatok, ľudovo povedané hody. Sviatok sv. Urbana, pápeža a patróna vinohradníkov, ktorému je zasvätený farský kostol nachádzajúci sa na úpätí kopca nad Nitrou, si prišli veriaci žijúci medzi bývalými vinicami utíť v rámci programu Svätourbanských zoborských slávností účasťou na slávnostnej sv. omši. Tú celebroval riaditeľ nitrianskeho biskupského úradu kanonik Mons. Štefan Vallo spolu s miestnym správcom farnosti Vdp. Milanom Polákom a nitrianskym dekanom Vdp. Petrom Klechom. V preplnenom zoborskom kostolíku sv. Urbana sa kanonik Vallo prihovorel zoborčanom homíliou, v ktorej sa venoval téme medziľudskej lásky, ktorá by mala byť zvlášť kresťanom vlastná. „Kresťan je ten, ktorý vie, že je milovaný“, povedal a pokračoval myšlienkami vyzdvihujúcimi lásku Boha voči človeku. V závere vyzval veriacich, aby lásku prejavovali v každodennom živote voči sebe, svojim blízkym, susedom, v zamestnaní, v spoločnosti.

Po skončení slávnosti Mons. Vallo požehnal zoborské vinohrady a záhrady a spoločne s veriacimi prosil o dar úrody nielen vo viniciach, ale aj v srdciach obyvateľov nitrianskej mestskej časti Zobor. Veriaci sa následne stretli s kňazmi a mladými mništrantmi na spoločnom agapé a programe. Súčasťou Svätourbanských slávností v Nitre na Zobore boli aj plánované kultúrne zábavné podujatia, ktoré mali za cieľ zbližiť obyvateľov mestskej časti a ponúknuť im priestor na spoločenské stretnutie. Napriek sobotnému nepriaznivému počasiu však nedeľňajší program aj vďaka organizátorskému úsiliu zoborského farára Vdp. Milana Poláka splnil očakávania a dosvedčil jeho úspešné a sympatické pôsobenie v procese budovania spoločenstva veriacich v najmladšej farnosti v Nitre, ktoré do zoborského kostolíka láka čoraz viac veriacich i hľadájuúcich. **Tibor Ujlacký**